

II

(Tiedonannot)

YHTEISET JULISTUKSET

NEUVOSTO

Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteinen julkilausuma

(2008/C 25/01)

**HUMANITAARISTA APUA KOSKEVA EUROOPPALAINEN
KONSENSUS**

Humanitaarista apua koskeva haaste

1. Humanitaarinen apu on perinnäinen ilmaus yleismaailmalisesta solidaarisuudesta kansojen välillä ja moraalinen velvoite.
2. Humanitaariset kriisit käsittävät sekä ihmisten aiheuttamat että luonnonkatastrofit. Kriisien vaikutukset ovat yhä vakavampia, mikä liittyy moniin tekijöihin kuten konfliktin muuttuva luonne, ilmastonmuutos, lisääntyvä kilpailu energian ja luonnonvarojen saatavuudesta, äärimmäinen köyhyys, huono hallinto ja epävakaat tilanteet. Kriiseistä kärsivät eniten siviilit, usein köyhimmät ja haavoittuvimmat, jotka asuvat pääosin kehitysmaissa. Hyvin monet ovat joutuneet siirtymään asuinseudultaan humanitaaristen kriisien vuoksi. Tämä koskee sekä maansisäisiä että muita pakolaisia.
3. Humanitaarisen alan toimijoilla on nykyään useita suuria haasteita ratkottavanaan. Kansainvälistä oikeutta, myös kansainvälistä humanitaarista oikeutta, ihmisoikeus-oikeutta ja pakolaisoikeutta, noudatetaan yhä huonommin tai loukataan räikeästi. "Humanitaarinen tila", joka on tarpeen pääsyn varmistamiseksi apua tarvitsevien väestöryhmien luo ja avustustyöntekijöiden turvallisuuden takaamiseksi, on säilytettävä perusedellytyksenä humanitaarisen avun toimittamiselle ja jotta Euroopan unioni ja sen humanitaarista apua toimittavat kumppanit voivat toimittaa apua ja suojaa kriisien uhreille kansainväliseen oikeuteen, varsinkin kansainväliseen humanitaariseen oikeuteen sisältyvien humanitaarisen toiminnan puolueettomuuden, tasapuolisuuden, humanisuuden ja riippumattomuuden periaatteiden noudattamisen pohjalta.

4. EU:n humanitaarinen apu kuuluu Euroopan yhteisön ja jäsenvaltioiden jaetun toimivallan aloihin ⁽¹⁾. Apu perustuu pitkiin perinteisiin ja kuvastaa toimijoiden erilaisuutta. EU:n humanitaarinen apu on kansainvälistä toimintaa, jonka puitteissa Yhdistyneet Kansakunnat, Punainen Risti/Punainen Puolikuu, humanitaariset valtioista riippumattomat järjestöt ja muut toimittavat tukea humanitaaristen kriisien hoitamiseksi paikallisesti niistä kärsivien yhteisöjen kanssa kumppanuuteen perustuvaa lähestymistapaa toteuttaen. Kriisitilanteessa olevien maiden kansallisilla viranomaisilla on ensisijainen vastuu katastrofeista kärsivän väestön suojelemiseksi.

5. EU kokonaisuutena on tällä hetkellä suurin virallisen kansainvälisen humanitaarisen avun antaja, kun mukaan luetaan yhteisön antama ja EU:n jäsenvaltioiden kahdenvälinen apu. Niinpä EU:lla on sekä kokemusta että velvollisuus varmistaa, että sen humanitaarinen apu on tehokasta ja asianmukaista, tukee kansainvälistä humanitaarista pyrkimystä toimittaa apua sitä tarvitseville ja vastaa asiaan kuuluvalla tavalla haasteisiin, joita alan toimijat nykyään kohtaavat.

6. Humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus tarjoaa yhteisen vision ohjaamaan sekä jäsenvaltioiden että yhteisön tason EU:n toimia kolmansiin maihin toimitettavan humanitaarisen avun alalla. Tätä yhteistä visiota käsitellään julkilausuman ensimmäisessä osassa. Toisessa osassa käsitellään Euroopan yhteisön humanitaarista apua koskevaa lähestymistapaa tämän vision täytäntöönpanon ohjaamiseksi yhteisön tasolla ja eritellään lähemmin painopisteitä yhteisön tason konkreettista toimintaa varten.

⁽¹⁾ Yhteisön toimittama humanitaarinen apu perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 179 artiklaan (kehitysyhteistyö).

7. Neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat, Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio hyväksyvät yhdessä humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen. Näin pyrimme vahvistamaan sitoumustamme noudattaa EU:n humanitaarisen avun periaatteita, tehostaa hyviä avustuskäytäntöjä koskevia sitoumuksia kaikkialla EU:ssa yhteistyössä alan muiden intressiryhmien kanssa ja perustaa rakenteet tekemään tiiviimpää yhteistyötä EU:n humanitaarisen avun mahdollisimman tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi tulevina vuosina.

I OSA — HUMANITAARISTA APUA KOSKEVA EU:N VISIO

1. Yhteinen tavoite

8. EU:n humanitaarisen avun tavoitteena on toimittaa tarpeisiin perustuvaa hätäapua ihmishenkien pelastamiseksi, inhimillisen kärsimyksen ehkäisemiseksi ja lievittämiseksi sekä ihmisarvon säilyttämiseksi aina kun sitä tarvitaan, jos hallitukset ja paikalliset toimijat ovat joko ylityöllistettyjä, kykenemättömiä tai haluttomia toimimaan. EU:n humanitaariseen apuun kuuluvat avustus- ja suojelutoimet ihmishenkien pelastamiseksi ja säilyttämiseksi humanitaarisissa kriiseissä tai niiden jälkitilanteissa sekä myös toimet, joiden tarkoituksena on helpottaa tai mahdollistaa uhrien luokse pääsemistä ja avun esteetöntä toimittamista. EU:n humanitaarista apua toimitetaan tarvittaessa ihmisten aiheuttamiin kriiseihin (myös monitahoisiin hätätilanteisiin) ja luonnonkatastrofeihin vastaamiseksi.

9. Paikallinen reagointi kriiseihin ja katastrofiriskien vähentäminen, myös katastrofivalmiuksien parantaminen ja elvytys, ovat olennaisen tärkeitä ihmishenkien pelastamiseksi ja jotta yhteisöt voivat tehostaa hätätilavalmiuksiaan. Valmiuksien kehittäminen katastrofien ehkäisemiseksi ja niiden vaikutusten lieventämiseksi sekä humanitaarisen avun tehostamiseksi on myös osa EU:n humanitaarista apua.

2. Yhteiset periaatteet ja hyvät käytännöt

2.1 Humanitaariset peruseriaatteet

10. EU on sitoutunut vahvasti vaalimaan ja edistämään humanitaarisia peruseriaatteita, jotka ovat humanisuus, puolueettomuus, tasapuolisuus ja riippumattomuus. Tällainen periaatteellisuus on olennaista, jotta EU:n ja yleensä alan toimijoiden apu hyväksytään ja jotta sitä voidaan toimittaa paikan päällä tilanteissa, jotka ovat poliittisesti ja turvallisuuden kannalta usein sekasortoisia. Se, millaisena EU ja sen sitoutuminen näihin peruseriaatteisiin humanitaarisessa avustustoiminnassa nähdään, on kytköksissä siihen, miten kaikki EU:n toimijat käyttäytyvät ja toimivat kentällä.

11. Humanisuuden periaatteella tarkoitetaan sitä, että todettuun inhimilliseen kärsimykseen on aina puututtava ja huonoimmassa asemassa olevaan väestöön on kiinnitettävä erityistä huomiota. Kaikkien uhrien ihmisarvoa on kunnioitettava ja suojeltava.

12. Puolueettomuudella tarkoitetaan sitä, että humanitaarisella avulla ei pidä suosia mitään osapuolta aseellisessa konfliktissa tai muussa riita-asiassa.

13. Tasapuolisuus merkitsee sitä, että humanitaarista apua on toimitettava yksinomaan tarpeiden perusteella ilman syrjintää apua tarvitsevien väestöryhmien kesken tai niiden sisällä.

14. Riippumattomuuden kunnioittamisella tarkoitetaan sitä, että humanitaariset tavoitteet eivät ole riippuvaisia poliittisista, taloudellisista, sotilaallisista tai muista tavoitteista, ja sillä varmistetaan, että humanitaarisen avun ainoa tavoite on humanitaaristen kriisien uhrien kärsimyksen lievittäminen ja ehkäiseminen.

15. EU:n humanitaarinen apu ei ole kriisinhallintaväline.

2.2 Kansainvälinen oikeus

16. EU puhuu painokkaasti ja johdonmukaisesti kansainvälisen oikeuden, myös kansainvälisen humanitaarisen oikeuden⁽¹⁾, ihmisoikeusoikeuden ja pakolaisoikeuden noudattamisen puolesta. EU hyväksyi vuonna 2005 suuntaviivat kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi. EU sitoutuu toteuttamaan näitä suuntaviivoja ulkosuhteissaan⁽²⁾.

17. EU palauttaa mieleen sitoumuksen suojeluvollisuuteen 24. lokakuuta 2005 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 60/1 mukaisesti (vuoden 2005 huippukokouksen tuloksena). Kunkin yksittäisen valtion velvollisuus on suojella väestöään kansanmurhalta, sotarikoksilta, etnisiltä puhdistuksilta ja rikoksilta ihmisyyttä vastaan. Myös kansainvälisellä yhteisöllä on Yhdistyneiden Kansakuntien välityksellä velvollisuus suojella väestöä näiltä rikoksilta. Kun kansalliset viranomaiset selvästi laiminlyövät suojeluvollisuutensa, kansainvälinen yhteisö on vahvistanut olevansa valmis yhteistoimiin YK:n turvallisuusneuvoston välityksellä.

2.3 Hyvä humanitaarinen avunanto

18. Vaikka EU:n avunantajat ovat tietoisia siitä, että valmiudet, toimintojen soveltamisalan laajuus ja EU:n humanitaariseen apuun sovellettavat erityiset säännöt ovat moninaisia, ne kaikki sitoutuvat tästä eurooppalaisesta konsensuksesta sopiessaan noudattamaan hyvää humanitaarista avunantoa koskevia periaatteita ja toimimaan yhdessä ja muiden kanssa pyrkiäkseen soveltamaan avunantoa koskevia parhaita käytäntöjä⁽³⁾. Tähän kuuluu humanitaarisen rahoituksen myöntäminen suhteessa tarpeisiin ja tarvearviointien pohjalta.

⁽¹⁾ Jäsenvaltiot ovat Geneven yleissopimusten ja niiden lisäpöytäkirjojen (1977) osapuolia.

⁽²⁾ Euroopan unionin suuntaviivat kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi (EUVL C 327, 23.12.2005, s. 4).

⁽³⁾ Hyvän humanitaarisen avunannon periaatteet ja parhaat käytännöt, Tukholma 17. kesäkuuta 2003, hyväksytty OECD:n kehitysapukomiteassa huhtikuussa 2006.

19. Me lupaamme EU:n puitteissa edistää yksityiskohtaista keskustelua avunantoa koskevista parhaista käytännöistä sen varmistamiseksi, että hyvä avunanto merkitsee sitä, että humanitaaristen kriisien uhreja autetaan tehokkaammin.
20. EU on tietoinen siitä, että humanitaarisista tarpeista huolehtiminen maailmanlaajuisesti edellyttää lujaa kansainvälistä toimintaa yhteistyössä muiden kanssa, mihin kuuluu myös se, että uusia, nousevia virallisia avunantajia ja humanitaarisia periaatteita kunnioittavia yksityisiä lahjoittajia kannustetaan toimittamaan rahoitus-apua.
21. Humanitaarisen avun täytäntöönpano perustuu kumppanuuteen. EU haluaisi sen vuoksi tehostaa kansainvälistä kumppanuutta saattamalla yhteen avunantajat, täytäntöönpanokumppanit ja muut intressiryhmät, jotta varmistettaisiin tehokas humanitaarinen toiminta, joka perustuu voimassa oleviin vaatimuksiin ja parhaisiin käytäntöihin.

2.4 Suhde muihin politiikkoihin

22. Humanitaariseen apuun sovellettavat periaatteet ovat erityisiä ja eroavat muista apumuodoista. EU:n humanitaarisessa avussa, johon kuuluu varhainen elpyminen, olisi otettava mahdollisimman hyvin huomioon pitkän aikavälin kehitystavoitteet, ja se liittyy tiiviisti kehitysyhteistyöhön, jonka periaatteet ja käytännöt on esitetty ”kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa”⁽¹⁾. EU:n humanitaarista apua toimitetaan tilanteissa, joissa saatetaan hyödyntää myös muita kriisinhallintaan, pelastuspalveluun ja konsuliapuun liittyviä välineitä. Niinpä EU sitoutuu varmistamaan, että se vastaa kriiseihin johdonmukaisesti ja täydentävästi ja hyödyntää käyttöön otettuja eri välineitä mahdollisimman tehokkaasti. EU:n olisi sen vuoksi tehostettava pyrkimyksiä parantaa tietoisuutta humanitaarisista periaatteista ja seikoista ja ottaa ne järjestelmällisemmin huomioon kaikkien toimielintensä toiminnassa.

2.5 Humanitaarisen avun sukupuoliulottuvuus

23. Tietoisena siitä, että naisten, tyttöjen, poikien ja miesten tarpeet, valmiudet ja vaikutusmahdollisuudet ovat erilaisia, EU korostaa, että sukupuolinäkökohtien huomioon ottaminen on tärkeää humanitaarisessa avussa.
24. EU toteaa, että naisten aktiivinen osallistuminen humanitaariseen apuun on olennaisen tärkeää, ja sitoutuu edistämään naisten osallisuutta.

⁽¹⁾ Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteinen julkilausuma Euroopan unionin kehityspolitiikasta: Eurooppalainen konsensus (EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1).

3. Yhteiset puitteet EU:n humanitaarisen avun toimittamiseksi

3.1 Yhteensovittaminen, johdonmukaisuus ja täydentävyys

25. EU tukee voimakkaasti Yhdistyneiden Kansakuntien ja varsinkin humanitaarisen avun koordinoitumistalon OCHAN keskeistä koordinoivaa asemaa edistettäessä johdonmukaista kansainvälistä reagointia humanitaarisiin kriiseihin. Tämä asema vahvistuu merkittävästi, kun OCHA toimii aktiivisesti kentällä (ja kun humanitaarisen avun koordinaattori nimitetään ja lähetetään tehtäviinsä). Parempi koordinointi EU:n tasolla tehostaisi kansainvälistä humanitaarista avustustoimintaa, johon kuuluvat keskitetyt pyrkimykset humanitaarisen järjestelmän parantamiseksi, ja vahvistaisi myös EU:n pyrkimyksiä toimia tiiviissä yhteistyössä muiden humanitaarisen alan toimijoiden kanssa.
26. Rajoittamatta toimivaltaansa ja perinteitään EU:n humanitaarista apua antavat tahot toimivat sen vuoksi yhdessä tehostamalla EU:n koordinaatiota ja edistämällä parhaita käytäntöjä tukeakseen EU:n yhteistä visiota joustavalla ja täydentävällä tavalla, jolla vahvistetaan kansainvälisiä pyrkimyksiä. Tämä tarkoittaa sitä, että EU pyrkii toimimaan keskitetysti suojellakseen ”humanitaarista tilaa” ja tehostaakseen humanitaarista reagointia, myös määrittämällä puutteita ja tukemalla hyvin organisoitua avun toimittamista sinne, jossa sitä eniten tarvitaan.
27. EU:n humanitaarisen avun antajat pyrkivät varmistamaan hyvän avunannon käytännön olemalla yhtä mieltä tarpeista ja asianmukaisista toimista ja keskittämällä ponnistelut päällekkäisyyksien välttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että humanitaarisia tarpeita arvioidaan ja niihin vastataan asianmukaisesti. Erityisesti olisi keskityttävä tietyn kriisin torjuntastrategian johdonmukaisuuteen ja toimimiseen kumppanuuden puitteissa kentällä.
28. EU keskittyy
- vaihtamaan reaaliaikaisesti tietoja erityisiä kriisejä koskevista tilannearvioista ja torjunta-aikomuksista (esikunnissa ja kentällä),
 - tehostamaan tiedonvaihtoa poliittisella tasolla apu- ja toimintastrategioista, myös asianmukaisella foorumilla neuvostossa pidettäviä säännöllisiä poliittisia keskusteluja silmällä pitäen,
 - vaihtamaan tietoja parhaiden käytäntöjen kehittämiseksi ja alakohtaisen asiantuntemuksen jakamiseksi,
 - varmistamaan, että kriisintorjunnasta saadaan järjestelmällisesti kokemuksia.
29. EU osallistuu kansainvälisen humanitaarisen ohjelman laatimiseen ja toimii yhteistyössä kansainvälisellä foorumilla sekä edistettäessä humanitaarisiin kysymyksiin liittyviä pyrkimyksiä.

30. Rajoittamatta humanitaarisia riippumattomuuden ja itsenäisyyden periaatteita EU sitoutuu varmistamaan politiikan johdonmukaisuuden, täydentävyyden ja tehokkuuden käyttämällä vaikutusvaltaansa ja kaikkia käytössään olevia välineitä puuttuakseen humanitaaristen kriisien perimmäisiin syihin. Erityisesti humanitaarista apua ja kehitysyhteistyötä sekä vakautta edistävien toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi saatavilla olevia erilaisia välineitä käytetään johdonmukaisella ja täydentävällä tavalla varsinkin siirtymävaiheen yhteydessä ja epävakaisissa tilanteissa, jotta lyhyen ja pitkän aikavälin avun ja yhteistyön koko potentiaalia hyödynnettäisiin.

3.2 Riittävän ja tuloksekkaan avun toimittaminen

31. Humanitaarista apua olisi annettava avoimesti todettujen tarpeiden ja haavoittuvuustason pohjalta. Tämä tarkoittaa sitä, että avunsaajat olisi määritettävä puolueettomasti varmistettavissa olevien kriteerien pohjalta ja apua olisi toimitettava niin, että määritettyjä ensisijaisia tarpeita varten varataan riittävästi varoja.

32. Riittävän, tehokkaan, tasapuolisen ja joustavan avun jakamisen varmistamiseksi on sovellettava tiukkaa lähestymistapaa tarve-arviointiin sekä maailmanlaajuisella että paikallisella tasolla. EU pyrkii olemassa olevat aloitteet huomioon ottaen edistämään yhteisymmärrystä tarve-arvioinneista EU:n tasolla nykyisten käytäntöjen ja niiden soveltamisen parantamiseksi. EU vahvistaa uudelleen, että tarvearviointia silmällä pitäen on tärkeää toimia tiiviissä yhteistyössä kansainvälisten kumppanien kanssa. Kokonaistarpeiden analysointi edellyttää yhteisymmärrystä menetelmästä ja ohjelmasuunnittelua koskevista periaatteista. Valistunut arvio paikallisista tarpeista, varsinkin äkillisen kriisin alkuvaiheissa, edellyttää asiaan kuuluvaa läsnäoloa ja kokemusta, luotettavia tietoja sekä selkeää painopisteiden asettamista. Kun Yhdistyneiden Kansakuntien suuronnettomuuksien arviointi- ja yhteistoimintajärjestelmän UNDACin joukkoja lähetetään kriisi-alueille, ne ovat avainasemassa tilannetta arvioitaessa.

33. EU vahvistaa sitoumuksensa varmistaa, että eri kriisejä torjutaan tasapainoisesti tarpeiden pohjalta. Tämä koskee myös pitkittyneitä kriisejä. EU kiinnittää erityistä huomiota unohdettuihin tai sellaisiin kriiseihin, joihin on erityisen vaikeata puuttua ja kansainvälinen humanitaarinen reagointi on riittämätöntä. Erityishuomiota ansaitsevat myös laiminlyödyt tarpeet kriisejä torjuttaessa.

34. Humanitaarisissa yhteyksissä kiireellinen elintarvikeapu on olennainen ja tärkeä osa lyhyen aikavälin humanitaarisen avun strategiaa apua tarvitsevan väestön tarpeiden tyydyttämiseksi. Kiireellisen elintarvikeavun on siis perustuttava tinkimättömään ja avoimeen tarvearviointiin, jossa analysoidaan, miten apu jaettaisiin parhaiten elintarvike- ja muun avun välillä, ja otetaan huomioon riski markkinoiden aiheuttomasta häiritsemisestä. Elintarvikeavun liit-

täminen muuhun toimeentulotukeen helpottaa hädänalaisen väestön selviytymiskeinojen tehostamista.

35. Apu, myös elintarvikeapu, olisi mahdollisuuksien mukaan ja markkinoita aiheetta häiritsemättä aina hankittava paikallisista ja alueellista lähteistä. Näin vältetään ympäristöllisiä ja rahoituksellisia lisäkustannuksia ja saadaan paikallisia valmiuksia mukaan sekä edistetään paikallista ja alueellista taloutta. On syytä harkita innovatiivisia avun toimitustapoja, mukaan luettuina muut kuin hyödykkeisiin perustuvat lähestymistavat (esim. käteinen ja erilaiset kupongit).

36. EU varmistaa, että humanitaarista apua koskevat lupaukset muunnetaan ajoissa maksusitoumuksiksi ja maksuiksi, jotka liittyvät selkeästi tarvearviointeihin ja joita tarvittaessa mukautetaan muuttuvien olosuhteiden mukaisesti.

37. Humanitaarisen avun on perustuttava pikemminkin arviointuun tarpeeseen kuin erityisiin tavoitteisiin. Rahoitus on kuitenkin maailmanlaajuisesti huomattavan puutteellista tämän hetkisiin humanitaarisiin tarpeisiin reagoimiseksi. Humanitaarisen avun tarpeen ennakoidaan voivan kasvaa lyhyellä-keskipitkällä aikavälillä demografisten, poliittisten/turvallisuus- sekä ympäristöön liittyvien tekijöiden (myös ilmastonmuutoksen) vuoksi. Humanitaarisia tarpeita varten on sen vuoksi todennäköisesti mobilisoitava enemmän kansainvälisiä voimavaroja ja laajemmasta avunantajien joukosta.

38. EU on jo tällä hetkellä suurin virallisen kansainvälisen humanitaarisen avun antaja. EU on jo sitoutunut lisäämään julkisen kehitysavun määrää, josta rahoitetaan myös humanitaarinen apu. EU aikoo osoittaa sitoutuvansa humanitaariseen apuun mobilisoimalla sitä varten riittävät, arvioituihin tarpeisiin perustuvat varat. Euroopan yhteisön humanitaarista apua varten käytettävissä olevien resurssien riittävyyden arviointi olisi tältä osin paikallaan ottaen huomioon siitä saatava suhteellinen etu. Jäsenvaltioiden olisi harkittava myös kahdensivulisen humanitaarisen apunsa lisäämistä julkisen kehitysavun määrän lisäämisen puitteissa.

39. Erityiset haavoittuvuudet on otettava huomioon vastattaessa humanitaarisiin tarpeisiin. EU kiinnittää tämän osalta erityistä huomiota naisiin, lapsiin, ikääntyviin, sairaisiin ja vammaisiin sekä heidän erityistarpeisiinsa vastaimiseen. Lisäksi humanitaarisen avun kaikkiin näkökohtiin on sisällytettävä strategioita seksuaali- ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi.

3.3 Laadukkuus, tuloksellisuus ja vastuullisuus ⁽¹⁾

40. Nopeutta ja laatua koskevien kysymysten käsittely on kriittisen tärkeää humanitaarisen avun tehokkaan toimittamisen osalta. Avunantajina olemme vastuullisia varmistamaan, että toimitettava apu on paras käytettävissä oleva

⁽¹⁾ Humanitaarista apua koskevat periaatteet, normit ja arviointiperusteet on esitetty tämän yhteisen julkilausuman liitteessä.

vaihtoehto ja tarkoitukseen sopiva. Humanitaarisessa avustustoiminnassa olisi sen vuoksi noudatettava kansainvälisesti tunnustettuja normeja ja periaatteita. Ne on määritelty katastrofiavun eettisissä ohjeissa (Code of Conduct for the International Red Cross and Red Crescent Movement and Non-governmental Organisations in Disaster Relief) ⁽¹⁾ ja sisältyvät pitkälti humanitaariseen peruskirjaan "Humanitarian Charter". Laajalti tunnustetut katastrofiapua koskevat vähimmäisstandardit on laadittu yleisesti ja alakohtaisesti, myös Sphère-hankkeessa ⁽²⁾. Nämä avun toimittamista koskevat periaatteet korreloivat kansainvälisesti hyväksytyttä OECD:n kehitysapukomitean perusteita humanitaarisen avun arvioimiseksi ⁽³⁾. EU suhtautuu myönteisesti myös kansainvälisen katastrofiavun lakeja, sääntöjä ja periaatteita koskevaan työhön (IDRL).

41. EU hyväksyy täysin nämä periaatteet, normit ja arviointiperusteet, jotka muodostavat yhdessä hyvää humanitaarista avunantoa koskevan aloitteen kanssa yleiset puitteet sen varmistamiseksi, että EU:n humanitaarisen avun toimittamisessa noudatetaan laatua korostavaa lähestymistapaa.
42. Humanitaarisen avun politiikat eri alakohtaisilla aloilla kuten terveys, ravitsemus, vesi ja jätevesihuolto, toimeentulon tukeminen ja suojelu, on sopeutettava avun yhteyteen ja avunsaajiin, jotta avun vaikutukset olisivat mahdollisimman tehokkaat. Periaate siitä, että apu ei saa haitata ("do no harm principle") on vähimmäisedellytys tällaisten politiikkojen ja apua koskevien lähestymistapojen perustana, mikä merkitsee myös sitä, että ympäristö- ja muut pitkän aikavälin näkökohdat on otettava alusta alkaen huomioon myös lyhyen aikavälin hätätoimissa.
43. Vastuullisuudella humanitaarisen avun yhteydessä tarkoitetaan sekä vastuuta EU:n kansalaisille siitä, että julkisia varoja käytetään oikein, että vastuuta humanitaariseen kriisiin joutuneissa maissa avun tarpeessa oleville sen varmistamiseksi, että apu mukautetaan olosuhteisiin ja sitä toimitetaan elpymistä edistävällä tavalla.
44. Laatonäkökohdat ja tulosindikaattorit, kustannustehokkuutta koskevat perusteet (esimerkiksi yleiskustannusten osuus vastaanottajien saamasta avusta) sekä mahdollisimman kattava osallistuminen avustustoimiin paikallisen väestön kanssa avustushjelmien eri vaiheissa, varsinkin pitkittyneissä kriiseissä, ovat kaikki kysymyksiä, joita EU tarkastelee huolellisesti.
45. Vastuu apua saaville merkitsee sitä, että avun toimittaja sitoutuu toimimaan laatua koskevien standardien, periaatteiden, politiikkojen ja ohjeiden puitteissa ja edistää koulutusta ja valmiuksien kehittämistä varmistaen apua saavien osallistumisen. Laatua korostava lähestymistapa edellyttää pitkälle meneviä vakuutuksia kumppaneilta kumppaneiden kelpoisuusperusteita soveltamalla ja niiden toimintaa

valvomalla operaation täytäntöönpanon aikana. Kumppanien olisi voitava saada tällaisia laatua koskevia vakuutuksia ottaen huomioon niiden koon ja erikoistumisasteen.

46. Vastuullisuutta koskeviin toimenpiteisiin kuuluvat sen vuoksi varainhoidon valvonta ja humanitaariseen operatioista raportointi, tulosten ja tehokkuuden arviointi ja mittaaminen, erilaisten reagointivaihtoehtojen kustannus- ja vaikutusanalyysi, laadunvarmistus, avoimuus, osallistuva lähestymistapa apuun sekä kommunikointi.
47. Säännöllinen arviointi ja tietyistä kriisitilanteista saatujen kokemusten tarkastelu ovat arvokkaita humanitaarisen avun tehostamisessa. EU voisi tehdä hyödyllistä yhteistyötä sekä yhteisten lähestymistapojen että kunkin yksittäisen avunantajan suorittamaa arviointia koskevan tiedonvaihdon osalta. EU vaihtaa sen vuoksi tietoja arviointisuunnittelusta, tuloksista ja toimista, myös kumppanuuden laadusta, ja tarkastelee saatuja kokemuksia yhdessä kumppanien kanssa toimittaessaan apua merkittäviin kriiseihin, joihin osallistuu monenlaisia avunantajia. EU:n olisi yhdessä tarkistettava säännöllisesti humanitaarista apuaan, mahdollisuuksien mukaan vuosittain.
- 3.4 Moninaisuus ja laatu osana kumppanuutta
48. Paikallisten valmiuksien tukemiseksi nopea ja tehokas reagointi humanitaarisiin kriiseihin riippuu siitä, onko käytettävissä kumppaneita, erityisesti kansalaisyhteiskunnan järjestöjä ja toimivaltaisia kansainvälisiä organisaatioita, jotka voivat legitimiteettinsä, kokemuksensa ja voimavarojensa puolesta selviytyä kriisin jonkin erityisnäkökohdan osalta.
49. YK ja sen avustusjärjestöt ovat kansainvälisen humanitaarisen järjestelmän keskeisiä tekijöitä normien asettajina, koordinoijina ja myös humanitaarisen avun tärkeimpinä toteuttajina. Samalla Punaisen Ristin kansainvälisellä komitealla on erityinen, kansainvälisiin sopimuksiin perustuva toimivalta, ja se on monissa yhteyksissä, varsinkin konfliktitilanteissa, yksi harvoista kumppaneista ja joskus ainoa, joka on käytettävissä suojelua ja humanitaarisen avun toimittamista varten. Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun yhdistysten kansainvälisen liiton tukemat Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun kansalliset yhdistykset ovat erityisen hyvin ankkuroituneet paikallisiin yhteisöihin ja usein parhaassa asemassa välittömän avun toimittamiseksi luonnonkatastrofeihin. Valtioista riippumattomat järjestöt ovat olennaisen tärkeitä humanitaarisen avun kannalta, sillä ne toimittavat suurimman osan humanitaarista apua läsnäolonsa ja joustavuutensa ansiosta ja ovat usein pitkälti erikoistuneita. Lisäksi ne ovat välitön ilmaisumuoto aktiivisesta kansalaisuudesta humanitaaristen päämäärien hyväksi.

⁽¹⁾ "Principles of Conduct for the International Red Cross and red Crescent Movement and NGOs in Disaster Response Programmes" (1994).

⁽²⁾ Sphère-hanke: Humanitaarinen peruskirja ja vähimmäisstandardit.

⁽³⁾ OECD:n kehitysapukomitean ohjeet humanitaarisen avun arvioimiseksi monitahoisissa hätätilanteissa.

50. EU korostaa itselleen ominaista tapaa toimia yhteistyössä mitä erilaisimpien täytäntöönpanokumppanien kuten YK:n, Punaisen Ristin/Punaisen Puolikuun ja kansalaisjärjestöjen kanssa, ja lähtee siitä, että kullakin on suhteelliset etunsa reagoitaessa tiettyyn tilanteeseen tai tietynlaisiin olosuhteisiin. EU myöntää kuitenkin myös, että kentällä toimivien täytäntöönpanokumppanien välillä tarvitaan tiivistä yhteistyötä, johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä.

51. EU:n sisällä ja kansainvälisesti on olemassa erilaisia lähestymistapoja valita humanitaarista apua toimittavia kumppaneita ja varmistaa niiden laatu. Täytäntöönpanokumppaneita valittaessa keskeisiä perusteita ovat ammattimaisuus ja hallinnolliset valmiudet, kyky vastata todettuun tarpeeseen (tekniset ja materiaalitoinimintoihin liittyvät valmiudet, mukaan lukien läsnäolo ja kohteeseen pääsy), humanitaaristen periaatteiden, kansainvälisen oikeuden, kansainvälisten käytännönsääntöjen, suuntaviivojen ja parhaiden käytäntöjen noudattaminen apua toimitettaessa, erityisosaaminen tai -valtuutus, kustannustehokkuus, paikallistason kumppanuus ja kokemus operaatioista, valmius osallistua toiminnan tehokkuutta varten tarvittaviin koordinoituihin, vastuullisuus, myös tuloksista avoimesti raportoiminen, sekä täytäntöönpanonvalmiuksien laatu, johon kuuluu tiukka varainhoito. EU:n jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat erilaisten perinteidensä pohjalta tietoja käytännöstään valita täytäntöönpanokumppaneita.

52. Avunanto edellyttää erityisiä hallinnollisia menettelyjä, jotka vaihtelevat avunantajan mukaan. Kaikki EU:n avunantajat pyrkivät kaikin tavoin hyödyntämään tilaisuutta toimia joustavasti järjestelmiensä sisällä ja virtaviivaistamaan menettelyjä mahdollisimman paljon täytäntöönpanosta vastaavien järjestöjen hallinnollisen taakan keventämiseksi varmistamalla samalla, että kumppanuus on laadukasta ja apua toimitetaan vastuullisesti.

53. Paikallinen valmius on humanitaarisissa kriiseissä elintärkeää. Paikalliset toimijat ovat ratkaisevassa asemassa äkillisen katastrofin sattuessa ja yhä tärkeämpiä myös humanitaarisen avun toimittamisessa monitahoisissa hätätilanteissa. EU tutkii, kuinka se voi parhaiten tukea valmiuksien kehittämistä paikallisen katastrofiavun kestävästä tehostamisesta varten, ja kannustaa täytäntöönpanokumppaneita edistämään kumppanuutta apua tarvitsevien yhteisöjen paikallisten järjestöjen kanssa.

3.5 Valmiudet ja nopea toiminta

54. EU:lla on jo erilaisia valmiuksia asiantuntijaryhmien sekä humanitaarista apua tai helpotusta toimittavien yksiköiden lähettämiseksi nopeasti paikalle. EU pyrkii välttämään päällekkäisyyttä tehostamalla pyrkimyksiään puuttua

valmiuksia koskeviin puutteisiin tukeutuen kansainvälisiä pyrkimyksiä tukeviin nykyisiin järjestelmiin, erityisesti erilaisiin alueellisiin logistiikkakeskuksiin.

55. EU tutkii sen vuoksi keinoja tehostaa nopeaa reagointiaan humanitaarisiin kriiseihin toimimalla yhteistyössä nykyisten suhteellisten vahvuuksien pohjalta sovittamalla toimensa yhteen laajemman avunantajayhteisön pyrkimysten kanssa. EU pyrkii tukemaan kansainvälisiä pyrkimyksiä kartoittaa ja paikata reagoinnissa havaittuja puutteita, kuten logistiikan, kuljetusten, viestinnän ja nopean toiminnan katastrofiavun kansainväliseen koordinointiin liittyviä puutteita. EU edistää useiden kumppanien osallistumista yhteisiin humanitaarisiin palveluihin.

56. EU tekee aluksi avoimen ja laajan kartoituksen kaikista nykyisistä valmiuksistaan saadakseen yleiskäsityksen olemassa olevista ja potentiaalisista valmiuksista ja tehokkaimmasta tavasta hyödyntää niitä.

3.6 Pelastuspalvelujen ja sotilaallisten voimavarojen ja valmiuksien käyttö

57. Pelastuspalvelujen ja sotilasvoimavarojen käytössä humanitaarisiin tilanteisiin reagoitaessa on noudatettava suuntaviivoja sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käytöstä YK:n humanitaarisen avun viemisessä vaikeisiin hätäapukohteisiin ⁽¹⁾ sekä Oslon suuntaviivoja sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käytöstä kansainvälisen katastrofiavun antamisessa ⁽²⁾, varsinkin puolueettomuutta, humanisuutta, tasapuolisuutta ja riippumattomuutta koskevien humanitaaristen periaatteiden noudattamisen turvaamiseksi. EU pyrkii edistämään yhteisymmärrystä näistä suuntaviivoista. EU pyrkii edistämään myös kansainvälisen oikeuden alan yhteistä koulutusta ja humanitaarisia perusperiaatteita.

Pelastuspalvelu ⁽³⁾

58. Eurooppalainen humanitaarinen apu voi perustua yhteisön ja jäsenvaltioiden eri välineisiin, myös pelastuspalveluihin, joihin kuuluu monenlaisia valtiollisia ja valtiosta riippumattomia voimavaroja. Kun näitä voimavaroja lähetetään humanitaarisissa yhteyksissä kolmansiin maihin, ne ovat siviilien komennuksessa ja niitä lähetetään periaatteessa vastauksena apua tarvitsevan valtion viralliseen pyyntöön. Niitä lähetetään kahdenvälisesti, YK:n välityksellä tai seuranta- ja tiedotuskeskuksen MIC:n välityksellä yhteisön pelastuspalvelumekanismin puitteissa. Jäsenvaltiot käyttävät yhä enemmän pelastuspalveluvalmiuksiaan katastrofiapuun kolmansissa maissa pääosin luonnonmullistusten

⁽¹⁾ Suuntaviivat sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käytöstä YK:n humanitaarisen avun viemisessä vaikeisiin hätäapukohteisiin (maaliskuu 2003).

⁽²⁾ Sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käyttöä kansainvälisen katastrofiavun antamisessa koskevat suuntaviivat eli "Oslon suuntaviivat" (jotka YK:n OCHA uudisti marraskuussa 2006).

⁽³⁾ Käsitteellä "pelastuspalvelu" tarkoitetaan tässä yhteydessä pelkästään avustusooperaatioita. Niiden lisäksi pelastuspalvelua voidaan käyttää myös kriisinhallintavälineenä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisesti sekä konsuliavun tukemiseksi.

sekä teknologiaan liittyvien ja ympäristökatastrofien yhteydessä. Kun pelastuspalveluvoimavaroja lähetetään humanitaarisia kriisejä varten, niiden käytön olisi perustuttava tarpeisiin ja sen olisi oltava humanitaarista apua täydentävää ja sen kanssa johdonmukaisia. Sen vuoksi asianmukainen koordinointi eri eurooppalaisten toimijoiden ja välineiden välillä sekä YK:n keskeisen koordinoijan aseman kunnioittaminen on olennaisen tärkeää. EU:n tasolla pelastuspalveluvoimavarojen käyttö mekanismin puitteissa edellyttää tiivistä yhteistyötä puheenjohtajavaltion kanssa. Humanitaarisia tarkoituksia varten lähetettävä pelastuspalveluhenkilöstö ei ole koskaan aseistettu.

59. Luonnonmullistuksissa sekä teknologiaan liittyvissä ja ympäristökatastrofeissa pelastuspalvelut voivat vaikuttaa merkittävästi humanitaariseen avustustoimintaan, koska ne laativat tarvearviointeja ja voivat olla edullisessa asemassa nopeuden, erikoistumisen, tehokkuuden ja tuloksellisuuden osalta varsinkin avustustoiminnan alkuvaiheissa.

60. Monitahoisissa hätätilanteissa pelastuspalveluvoimavaroihin olisi turvauduttava vain poikkeuksellisesti. Pelastuspalvelujen käyttö monitahoisissa hätätilanteissa, myös epävakaisissa tilanteissa, on erityisen arkaluonteista, koska avun puolueettomuus ja tasapuolisuus uhkaavat vaarantua. Tällöin avustustyöntekijät ja apua tarvitseva väestö voivat joutua sotivien osapuolten hyökkäysten kohteeksi, ja avustustyöntekijöiltä voidaan evätä pääsy hädänalaisten luo paitsi nykyisessä tilanteessa, myös tulevissa hätätilanteissa. Näitä riskejä ja väestön välitöntä avuntarvetta samoin kuin tarvetta pelastuspalvelujen käytölle kyseisten tarpeiden täyttämiseksi on punnittava huolellisesti.

Sotilasvoimavarat

61. Hyvin erityisin edellytyksin humanitaarista apua voidaan edistää sotilasvoimavarojen avulla, varsinkin logistiikka- ja infrastruktuuritukea varten pääosin luonnonkatastrofien yhteydessä. EU on laatinut yleiset puitteet jäsenvaltioiden sotilaallisten tai sotilaskäyttöön vuokrattujen kuljetusvoimavarojen ja ETPP:n koordinoituvien välineiden käytölle EU:n katastrofiavun tukemiseksi ⁽¹⁾. Tätä varten on kehitetty menettelytapaohteja. EU:lla on kehittänyt myös järjestelyt EU:n katastrofiavulle annettavaa sotilaallista tukea varten (käytettävissä olevien voimavarojen määrittäminen ja koordinointi) ⁽²⁾. Jotta voitaisiin välttää sotilasoperaatioiden ja humanitaarisen avun välisen rajan hämärtyminen, on olennaisen tärkeää, että sotilasvoimavaroja käytetään ainoastaan erittäin rajoitetuissa olosuhteissa tukemaan humanitaarisia avustusooperaatioita "viimeisenä keinona" eli kun ei ole olemassa vastaavaa siviilitoimivaihtoehtoa ja kun ainoastaan valmiuksiltaan ja

saatavuudeltaan ainutlaatuisten sotilasvoimavarojen käyttö voi täyttää tietyn olennaisen humanitaarisen tarpeen.

62. Kun sotilasvoimavaroja käytetään tällaisissa olosuhteissa, on otettava huomioon apua tarvitsevan maan toimivaltuisten viranomaisten ensisijainen vastuu sekä YK:n yleinen rooli ja vastuu koordinoitaessa kansainvälistä hätäapua kolmansissa maissa.

63. EU vahvistaa uudelleen, että sotilaallisia voimavaroja hyödyntävän humanitaarisen operaation on säilytettävä siviililuonteensa. Tämä merkitsee sitä, että samalla kun sotilaallisten voimavarojen käyttö on sotilasvalvonnan alaista, humanitaarisen operaation on kokonaisuudessaan oltava vastuussa olevan humanitaarisen järjestön, erityisesti YK:n OCHAN ja humanitaarisen avun koordinaattorin (joilla on kokonaisvastuu avusta) yleisen määräysvallan ja valvonnan alaista. Siviileillä ei ole komento- tai valvontasemaa sotilaallisten voimavarojen osalta.

64. EU katsoo, että siviili- ja sotilastoimien koordinointi on hyvin tärkeää humanitaaristen periaatteiden suojelemiseksi ja edistämiseksi, koska se on olennaista vuorovaikutusta siviili- ja humanitaaristen ja sotilaallisten toimijoiden välillä humanitaarisissa hätätilanteissa. Koordinointia helpottavat vuoropuhelu, yhteistyö ja yhteinen koulutus.

65. EU vahvistaa sitoutuneensa siihen, että jäsenvaltioiden omat sotilaalliset tai sotilastarkoituksia varten vuokratut voimavarat ja/tai muut valmiudet humanitaarisiin hengenpelastustoimiin olisi toimitettava kustannuksitta apua tarvitsevalle maalle tai vastaanottavalle humanitaariselle toimijalle. EU kannustaa humanitaarisia ja sotilaallisia toimijoita tehostamaan pyrkimyksiään parantaa keskinäistä ymmärrystä ja kunnioitusta kummankin osapuolen tehtävien osalta sekä toimia yhteistyössä katastrofiavun mahdollisten toimintatapojen osalta. Tätä varten EU on sitoutunut lähettämään tarvittaessa siviili-sotilasyhteyshenkilöitä helpottamaan siviili-sotilasyhteistyötä ja osallistumaan siihen aktiivisesti.

4. Kansainväliset humanitaariset toimet

66. Humanitaariset toimet muodostavat kollektiivisen vastuualueen kansainvälisellä tasolla ja niihin osallistuu monia eri järjestöjä, hallituksia, paikallisia yhteisöjä ja yksilöitä. Eräs EU:n lähestymistavan peruslähtökohta on tukea kollektiivisten maailmanlaajuisten valmiuksien kehittämistä siten, että niillä voidaan vastata humanitaarisiin kriiseihin. EU pyrkii toimimaan niin, ettei olemassa olevien kansainvälisten mekanismien kanssa synny päällekkäisyyttä.

⁽¹⁾ Yleiset puitteet jäsenvaltioiden omien tai niiden vuokraamien sotilas-kuljetusvälineiden ja ETPP:n koordinoituvien välineiden käytölle EU:n katastrofivalmiuksien tukemiseksi, asiak. 8976/06.

⁽²⁾ EU:n katastrofiavulle annettava sotilaallinen tuki — Käytettävissä olevien voimavarojen määrittäminen ja koordinointi, asiak. 9462/3/06 REV 3 ja 14540/06 + COR 1.

67. Kansainvälisiä pyrkimyksiä varmistaa riittävä humanitaarinen avustustoiminta on tehostettu viime vuosina YK-johtoisilla humanitaarisen järjestelmän uudistuksilla yhteistyössä muiden humanitaaristen toimijoiden ja avustajien kanssa. EU korostaa tukevansa voimakkaasti humanitaarisen järjestelmän uudistamista, jotta voitaisiin varmistaa parempi apu sitä tarvitseville.
68. Eräs merkittävä haaste on lisätä humanitaaristen toimien rahoituksen kokonaismäärää kasvaviin tarpeisiin vastaamiseksi. EU tukee tavoitetta parantaa humanitaarisen rahoituksen ennustettavuutta ja joustavuutta sekä monenvälisten että suorien (kahdenvälisten) mekanismien välityksellä, joilla kummallakin on suhteelliset etunsa. Tätä varten on perustettu uusia rahoitusmekanismeja, erityisesti YK:n keskitetty hätäapurahasto CERF ja yhteiset humanitaariset rahastot ⁽¹⁾. EU suhtautuu myönteisesti näihin uusiin mekanismeihin, koska ne täydentävät hyödyllisellä tavalla useita käytettävissä olevia rahoitusvälineitä. EU muistuttaa, että keskitettyyn hätäapurahastoon osallistumisen olisi oltava lisä olemassa oleviin sitoumuksiin ⁽²⁾ eikä sillä tulisi korvata muiden humanitaaristen toimien ja kaikkien täytäntöönpanokumppanien käytettävissä olevaa suoraa rahoitustukea.
69. EU on tyytyväinen siihen, että YK ottaa huomioon erityisesti "alirahoitetut" kriisit CERF:n erityisessä osassa, jonka tarkoituksena on kanavoida lisäresursseja tällaisille kriiseille erityisesti silloin, kun ne ovat samalla myös "unohdettuja kriisejä" ⁽³⁾, ja muistuttaa, että CERF:n rahoituksen jakamisen on oltava avointa ja perustuttava tarpeisiin.
70. Eräs toinen merkittävä painopiste parannettaessa maailmanlaajuisia reagoivia humanitaarisiin kriiseihin on pyrkimys parantaa eri toimijoiden toimien johdonmukaisuutta ja koordinoitua sekä avun puutteiden selkeä priorisointi ja tunnistaminen soveltamalla klusterijärjestelmää ⁽⁴⁾ ja vahvistamalla humanitaarisen avun koordinaattorijärjestelmää. EU tukee täysin näitä pyrkimyksiä ja muistuttaa, että niihin olisi otettava laajalti mukaan kaikki humanitaariset toimijat ja että niillä olisi parannettava apua eniten tarvitseville paikalla annettavaa humanitaarista apua.
71. EU:ssa toteutettujen humanitaarista apua koskevien toimien lisäksi EU tunnustaa täysin tarpeen tehostaa toimia tiiviisti muiden kanssa hyvän avustuskäytännön ja tehokkaan humanitaarisen avun ja avun edistämistoimien osalta. EU vahvistaa, että sen toimet olisi linkitettävä tiiviisti laajempiin kansainvälisiin toimintatapoihin siten, että YK:n OCHA toimii keskeisenä koordinoituelimenä. YK:n yleiskokouksen päätöslauselmassa 46/182 annetaan tämän osalta noudatettavat ohjeet.
72. EU tunnustaa, että sen osuus humanitaarisen avun perinteisten antajien (hallitusten) unionina edustaa ainoastaan pientä osaa kokonaissolidarisuudesta ja -humanisuudesta, joka ilmenee usein yksityisinä avustuksina ja suurperheen sisäisenä tukena tai ryhmätukena sitä tarvitseville. Hallitusten muodostaman avunantajien joukon laajentaminen voi edistää merkittävästi kasvavien humanitaaristen tarpeiden täyttämistä. Humanitaarinen apu olisi annettava kaikissa muodoissaan humanitaaristen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa, että resurssit vastaavat tarpeita, ja tehostaa vastuullisuutta, on tärkeää, että kaikki avunantajat raportoivat humanitaarisista avustuksistaan YK:n OCHAN hallinnoimalle rahoituksen seurantajärjestelmälle. Olisi hyödyllistä tarkastella tapoja kirjata kattavammin rahoituksen seurantajärjestelmään rahoituslähteitä, jotka eivät ole peräisin hallituksilta, jotta humanitaarisesta avustustoiminnasta olisi koko ajan täsmällinen käsitys.
73. EU jatkaa tiivistä yhteistyötä muiden tärkeimpien julkisen humanitaarisen avun antajien kanssa sekä hyvää humanitaarista avunantoa koskevan aloitteen piirissä että pitämällä yllä monenlaisia yhteyksiä avunantajien kanssa niin kahden- kuin monenvälisissä yhteyksissä. EU kannustaa myös yhteisiin ja kahdenvälisiin toimiin avunantajien joukon laajentamiseksi sen perinteisten rajojen ulkopuolelle.
74. EU toteaa, että eräs keskeinen tekijä ihmishenkien pelastamisessa erityisesti äkillisten luonnonkatastrofien yhteydessä on paikalliset toimintaedellytykset. Näin ollen se tehostaa pyrkimyksiään tarjota enemmän paikallisten toimintaedellytysten kehittämistä niille, joilla on parhaat valmiudet toimia katastrofin sattuessa.
- 5. Jaksotettu/kokonaisvaltainen apu**
- 5.1 Riskien ja haavoittuvuuden vähentäminen tehostetun valmiuden avulla**
75. EU toteaa, että riskien ja haavoittuvuuden vähentäminen tehostetun valmiuden avulla on olennaisen tärkeää, jotta

⁽¹⁾ Maakohtaiset keskitetyt rahastot, joihin humanitaarisilla täytäntöönpanokumppaneilla on pääsy ja joita YK:n kenttäkoordinaattori/humanitaarisen avun koordinaattori hallinnoivat.

⁽²⁾ YK:n yleiskokouksen 15. joulukuuta 2005 antama päätöslauselma 60/124.

⁽³⁾ Komission humanitaarisen avun pääosaston ECHOn unohdettuja kriisejä koskevassa arviointimenetelmässä määrittämät humanitaariset kriisit, jotka kiinnostavat avunantajia vain rajoitetusti, joiden rahoitus on puutteellista ja joihin tiedotusvälineet kiinnittävät vain vähän huomiota.

⁽⁴⁾ Järjestöjen välisen pysyvän komitean "Ohjeet klusterijärjestelmän käytölle humanitaarisen avun vahvistamiseksi" (Guidance Note on using the cluster approach to strengthen humanitarian response), 23. marraskuuta 2006. Klusterijärjestelmä toimii kahdella tasolla. Yleismaailmallisella tasolla järjestelmällä luodaan valmiuksia tärkeimpien puutealueiden tunnistamiseksi. Kentätasolla sillä vahvistetaan koordinoitua ja toimintavalmiuksia mobilisoimalla humanitaaristen järjestöjen ja toimijoiden klustereita toimimaan erityisillä aloilla niin, että kullakin klusterilla on selkeästi määritelty ja vastuullinen johto.

voidaan pelastaa ihmishenkiä erityisesti luonnonkatastrofeille ja ilmastomuutokselle alttiilla alueilla. EU on sitoutunut edistämään katastrofiriskien vähentämistä ja katastrofivalmiutta kehitysmaissa johdonmukaisilla ja koordinoituilla toimilla paikallisella, kansallisella ja alueellisella tasolla. Tämän vuoksi EU edistää kansainvälisiä pyrkimyksiä Hyogon toimintasuunnitelman puitteissa sekä tukea katastrofien vähentämistä koskevan kansainvälisen strategian koordinoivalle roolille, jotta voitaisiin lisätä selviytymisvalmiuksia kaikilla tasoilla strategisen suunnittelun ja toiminnan avulla.

76. EU määrittää EU:n kokonaisvaltaisen poliittisen lähestymistavan, jolla tuetaan tämän alan toimia keskittyen erityisesti katastrofialttiisiin maihin ja alueisiin sekä haavoittuvimpiin ryhmiin. EU tukee yhteisöperustaisia valmius-toimia humanitaarisissa operaatioissa ja sisällyttää katastrofiriskien vähentämisen osaksi kehityspoliittikaansa siten, että sen perustana ovat katastrofialttiiden maiden omavastuullisuus ja kansalliset strategiat ⁽¹⁾ ⁽²⁾.

5.2 Siirtymävaihe ja varhainen elpyminen sekä yhteyden varmistaminen kehitysapuun

77. Katastrofin jälkeinen elpyminen ja jälleenrakentaminen on suuri haaste, johon vastaamiseksi tarvitaan välittömän hätäavun lisäksi rakenteellisia toimia ja kehitysyhteistyötä. Näin ollen on tärkeää varmistaa, että humanitaarisen toiminnan, kehitysyhteistyön ja muut asiaankuuluvat avun välineet toimivat paremmin yhdessä erityisesti epävakaisissa tilanteissa ja silloin, kun yhteisöt pyrkivät elpymään kriisin vaikutuksista. Hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön parempi niveltäminen edellyttää, että humanitaariset ja kehitysyhteistyön toimijat koordinoivat toimensa kriisiavun varhaisimmista vaiheista alkaen ja toimivat samanaikaisesti sujuvan siirtymävaiheen varmistamiseksi. Tämä edellyttää kaikkien avunantajien osalta keskinäistä tietoisuutta eri toimintatavoista, välineistä ja lähestymistavoista sekä joustavia ja innovatiivisia siirtymästrategioita. Kansainvälisellä tasolla "varhaisen elpymisen klusteri" tarkastelee erityisesti hätäavun ja kehitysavun yhteyden huomioon ottamista katastrofiavun varhaisimmissa vaiheissa.
78. EU työskentelee yhdessä hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämistä koskevien käytännön toimintatapojen edistämiseksi. Näiden toimintatapojen olisi perustuttava saatuihin kokemuksiin ja niissä olisi otettava huomioon parannettu yhteistyö humanitaaristen ja kehitysyhteistyöjärjestöjen ja muiden avunantajien välillä,

myös kansainvälisessä yhteisössä, erityisesti kenttätasolla ja epävakaisissa tilanteissa tai monitahoisissa hätätilanteissa. Siirtymävaiheessa on tarpeen varmistaa humanitaarisen avun ja kehitysavun yhteisvaikutukset kunnioittaen samalla niiden omia tavoitteita, periaatteita ja lähestymistapoja.

II OSA — EUROOPAN YHTEISÖ JA HUMANITAARINEN APU

79. Humanitaarista apua koskevaan yhteisön politiikkaan sovelletaan 20. kesäkuuta 1996 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/96 ⁽³⁾, jossa esitetään kolmansille maille annetun yhteisön humanitaarisen avun tärkeimmät tavoitteet.
80. Yhteisö soveltaa I osassa määriteltyjä yhteisiä periaatteita ja hyviä käytäntöjä EU:n humanitaarisen avun toimitamista koskevissa yhteisissä puitteissa.

1. Suhteellinen etu

81. Yhteisön valtteja ovat sen suhteellinen etu ja lisäarvo, jotka mahdollistavat täydentävyyden jäsenvaltioiden ja muiden humanitaarisen avun antajien harjoittamiin kahdenvälisiin politiikkoihin nähden.
82. Komissio luo lisäarvoa yhteisön puolesta toteuttamalla seuraavia tehtäviä:
83. Ensinnäkin komissio on edustettuna ympäri maailmaa. Yhteisön humanitaarisen avun täytäntöönpanoa tuetaan kenttäasiantuntijoiden verkostolla. Nämä asiantuntijat toimivat maailmanlaajuisesti paikallisista toimistoista käsin, mukaan lukien alueelliset tukitoimistot. Niinpä yhteisö onkin yksi niistä harvoista avunantajista, joilla on humanitaarisella kenttätasolla laajalti asiantuntijoita. Lisäksi komissio voi turvautua lähetystöjensä laajan verkoston tukeen. Näin ollen yhteisö kykenee tehokkaaseen avun jakamiseen, joka perustuu läsnäoloon, asiantuntemukseen (erityisesti tarpeiden arvioinnissa) ja avun nopeuteen, ja se avustaa kumppaneita aktiivisesti kenttätasolla humanitaarisen avustustoiminnan parantamisessa. Lisäksi yhteisöllä on hyvät mahdollisuudet tarvittaessa täydentää nopeasti EU:n jäsenvaltioiden kahdenvälisiä kriisiapuosuuksia.
84. Toiseksi komissio varmistaa jäsenvaltioiden tukemana yhteisön politiikkojen johdonmukaisuuden erityisesti yhtymäkohdissa, joita yhteisön politiikoissa on humanitaarisen avun, kehitysyhteistyön, elintarviketurvan, kansanterveyden ja ihmisoikeuksien aloilla, myös hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämisen, katastrofiriskien vähentämisen ja valmiusstrategioiden avulla.

⁽¹⁾ Kehityspoliittikkaa koskeva eurooppalainen konsensus, kohta 21.

⁽²⁾ Tässä yhteydessä EU panee tyytyväisenä merkille parempaa jälleenrakentamista koskevat periaatteet, jotka on esitetty tsunamin jälkeistä elvyttämistä käsittelevän YK:n pääsihteerin erityislähettilään William J. Clintonin raportissa "Key propositions for Building Back Better", joulukuuta 2006.

⁽³⁾ EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1.

85. Kolmanneksi komissio edistää hyvää humanitaarista käytäntöä. Yhteisö on saanut vuosien varrella paljon tunnustusta esimerkillisenä avunantajana ja merkittävänä humanitaarisen toiminnan edistäjänä. Yhteisö näyttää tietä sen varmistamisessa, että humanitaarisen avun jakaminen perustuu tarpeisiin ja että mikään humanitaarinen kriisi ei jää huomiotta kansainvälisessä humanitaarisessa avussa. Yhteisö on myös ainutlaatuisessa asemassa siinä, että se voi kannustaa muita humanitaarisen avun antajia paneemaan täytäntöön tehokkaita ja periaatteellisia humanitaarisen avun strategioita.
86. Neljänneksi voidaan todeta, että yhteisöllä on usein suhteellinen etu siinä, että se voi puuttua poliittisesti arkaluontoisiin tilanteisiin joustavammalla tavalla.
87. Viidenneksi voidaan mainita koordinoinnin helpottaminen. Komissio edistää edelleen tiivistä koordinointia omien toimien ja jäsenvaltioiden toimien välillä sekä päätöksentekotasolla että kentätasolla. Komissio tukee myös koordinointia muiden avunantajien kanssa ja työskentelee YK:n järjestelmän kanssa varmistaakseen sekä tiettyjen kriisiaputoimien että poliittisten kysymysten strategisen koordinoinnin esikunnissa ja kentällä.
- 2. Hyvän avustuskäytännön toteuttaminen**
88. Komissio on kehittänyt tarpeiden arvioinnin osalta erityisen menetelmän, jolla analysoidaan yleinen haavoittuvuus ja kriisin tila suhteellisella maatasolla vuosittaiselta pohjalta kokonaistarvearvioinnin avulla. Se on julkistettu ja sitä on levitetty laajalti hyvänä käytäntönä hyvän humanitaarisen avunannon puitteissa. Tämä lähestymistapa luo puitteet yhteisön vuosittaisen humanitaarisen avun ohjelmointistrategialle. Tässä yhteydessä tehdään yksityiskohdaisia tarvearviointoja, jotka määrittävät tietyt kriisiavun muodot, käyttäen hyväksi arvokasta operatiivista asiantuntemusta ja ylläpitäen tiiviitä yhteyksiä täytäntöönpanokumppaneihin.
89. Varmistaakseen sellaisen tasapuolisen lähestymistavan soveltamisen, jossa kiinnitetään erityistä huomiota humanitaarisessa avustustoiminnassa unohdettuihin kriiseihin, komissio soveltaa erityistä toimintatapaa unohdettujen kriisien määrittämiseen ja asianmukaisen rahoituksen varmistamiseen.
90. Komissio on saanut humanitaarisen avun määrärahoilla tuetun katastrofivalmiusrahoituksensa (mukaan lukien DIPECHO) kautta merkittävästi käytännön kokemusta katastrofivalmiudesta keskittyen yhteisöperustaisiin toimiin, joita ovat tietoisuuden lisääminen, hätätilanneharjoitukset, paikalliset varhaisvaroitusjärjestelmät ja koulutus. Tällaisilla toimilla lievennetään katastrofin vaikutuksia sille alttiina olevaan väestöön. Tätä yhteisöperustaista katastrofivalmiuden osalta noudatettavaa lähestymistä tapaa olisi sovellettava edelleen niiden toimien lisäksi, joilla katastrofiriskien vähentäminen sisällytetään osaksi pidempiaikaista kehitysapua.
91. Komissio toteuttaa korkeatasoisia toimia kriisitilanteissa ja pitää yllä valmiuksiaan toimia nopeasti. Jotta tämä olisi mahdollista, sen olisi hyödyllistä vahvistaa kriisivalmiuksiaan, joihin kuuluvat myös tilannearviot ja toiminta- valmiusanalyysit, sekä nopean toiminnan valmiuksiaan, hyödyntäen erityisesti laajaa humanitaarisen alan kokemustaan ja läsnäoloaan (ECHO-asiantuntijat ja alueelliset tukitoimistot). Komission järjestelyillä tuotetaan edelleen lisäarvoa ja niiden olisi oltava kytköksissä jäsenvaltioiden ja sen täytäntöönpanokumppaneiden vastaaviin järjestelyihin (mukaan lukien YK:n suuronnettomuuksien arviointi- ja yhteistoimintajärjestelmän (UNDAC) valmiusryhmät).
92. Komissio toimii tiiviissä yhteistyössä humanitaaristen järjestöjen kanssa, erityisesti YK:n avustusjärjestöjen, Punaisen Ristin/Punaisen Puolikuun ja valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa, joilla on parhaat mahdollisuudet antaa humanitaarista apua paikalla. Tiiviin kumppanuuden periaate on vahvistettu sopimuksissa, jotka koskevat suhteita näihin järjestöihin.
93. Yhteisön on varmistettava sekä pelastuspalvelu- että kriisiapumekanismien osalta se, että humanitaarinen toiminta on riippumatonta muista, esimerkiksi poliittisista ja sotilaallisista tavoitteista.
94. Taloudellinen vastuu yhteisön talousarvion osalta on ankara EU:n tasolla. Komission hallinnoimaa humanitaarista apua koskevat raportointivaatimukset ja -menetelyt ovat näin ollen tällä hetkellä tiukimpia, mitä tärkeimmillä virallisilla avunantajilla on. Tämä on selkeä vaatimus suhteessa vastuuseen Euroopan kansalaisille, jota toimielimet valvovat tarkasti ja joka ilmenee siten, että kaikki yhteisön rahoituspäätökset julkistetaan. Yhteisö sitoutuu jatkamaan humanitaarista apua koskevien menettelyjensä nykyaikaistamista ja yksinkertaistamista vähentääkseen täytäntöönpaneviin järjestöihin kohdistuvaa hallinnollista rasitusta sovellettavien sääntöjen puitteissa. Yhteisön humanitaarisella alalla toteuttaman raportoinnin yhdenmukaistaminen toteutetaan sovellettavien yleistä taloudellista vastuuta ja valvontaa koskevien säännösten mukaisesti.
95. Jotta voitaisiin varmistaa yhteisön ja jäsenvaltioiden humanitaarisen avun järjestelmien tehokkuus ja yhdenmukaisuus ja parantaa niitä edelleen, komissio käyttää erityistä 14 kohdan järjestelmää, jossa jäsenvaltiot raportoivat humanitaarisista avustusuksistaan. Nämä raportit on yhdenmukaistettu OCHAN rahoituksen seurantajärjestelmän kanssa ja ne toimitetaan sille, mikä edistää humanitaarisen raportoinnin yleistä laatua.

96. Jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentti kannustavat komissiota hyvän avustuskäytännön toteuttamisessa ja ottavat tehtäväkseen tarkastella huolellisesti tulevassa rahoituskehelyksessä humanitaariseen apuun osoitettavien talousarviomäärärahojen riittävyttä.
97. Yhteisö pyrkii keskipitkällä aikavälillä konkreettisesti seuraavaan:
- vahvistamaan rooliaan humanitaaristen kysymysten edistämisessä,
 - tehostamaan toimia, joilla lisätään tietoisuutta humanitaarisista periaatteista ja näkökohdista EU:n toimielinten työssä,
 - toimimaan vauhdittajana erityisesti EU:ssa edistettäessä humanitaarisen avun antamiseen sovellettavaa, hyvin koordinoitua parhaiden käytäntöjen lähestymistapaa,
 - helpottamaan kaikkien jäsenvaltioiden osallistumista humanitaarisen avun antamiseen jakamalla kertynyttä kokemusta ja antamalla erityisiä ohjeita (esimerkiksi menettelytavoista ja kumppaneista) tarvittaessa ja kiinnittäen erityistä huomiota siihen, että uusien EU:n jäsenvaltioiden kansalaisyhteiskuntaa kannustetaan osallistumaan avun antamiseen,
 - työskentelemään muiden kanssa, mukaan lukien UK, Punainen Risti/Punainen Puolikuu ja humanitaariset valtioista riippumattomat järjestöt, jotta voitaisiin varmistaa parempi tarveanalyysi ja tunnistaa jatkuvat avun puutteet,
 - edistämään strategioiden, tarvearvioiden ja kontekstianalyysin järjestelmällisempää keskinäistä tiedoksi antamista, jotta voitaisiin parantaa kollektiivista panosta avunannon parantamiseksi,
 - edistämään lisäarvollisia alakohtaisia politiikkoja, jotka perustuvat kansainväliseen parhaaseen käytäntöön tietyillä politiikan aloilla (esimerkiksi lapset hätätilanteissa, elintarvikeapu, terveys);
 - vahvistamaan koordinoitua muiden politiikkojen ja välineiden kanssa (hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltäminen, vakautus- ja pelastuspalveluvälineet),
 - parantamaan edelleen kykyään reagoida nopeasti ja joustavasti äkillisissä katastrofeissa,
 - tarkastelemaan lähemmin kuljetus- ja logistiikkakysymystä sekä katastrofivalmiutta, mukaan lukien valmiusvarastot,
 - jatkamaan työtä kumppaneiden kanssa humanitaarisen avun laadun ja vastuullisuuden varmistamiseksi helpotetaan samalla joustavaa ja nopeaa reagoitua, kun sitä tarvitaan,
 - jatkamaan hallinnollisten vaatimustensa nykyaikaistamista ja yksinkertaistamista, jotta voidaan tehostaa yhteistyötä kumppaneiden kanssa ja parantaa kenttätöjen tehokkuutta,
 - varmistamaan kansainvälisesti sovittujen normien ja suuntaviivojen jatkuvan ymmärtämisen ja soveltamisen apua annettaessa täydentäen tällaisia suuntaviivoja tilanteeseen sopivalla toimintatavalla, jos havaitaan puutteita,
 - tekemään järjestelmälliseksi kriisiapua koskevan kokemuksen oppimisen sen lisäksi, että pidetään yllä ulkoisen arvioinnin ja tarkastuksen säännöllistä ohjelmaa, mikä osaltaan parantaa yhteisön rahoittamien avustusooperaatioiden tehokkuutta,
 - tiedottamaan yhteisön humanitaarisen avun vaikutuksista ja merkityksestä eurooppalaisille, jotta voidaan varmistaa kansalaisten jatkuva laaja kannatus.
98. Näin ollen yhteisö pyrkii luomaan lisäarvoa toteuttamalla itse käytännössä hyvää avustustenmenettelyä ja vahvaa kumppanuutta ja kannustaen toisia tekemään samoin, edistämällä laadukasta tarvelähtöistä apua, jossa otetaan huomioon aiemmista kriiseistä opitut kokemukset, ja pyrkimällä jatkuvasti parantamaan suorituskykyä ja ammattimaisuutta avun antamisessa.

III OSA — LOPPUSÄÄNNÖKSET

99. Hyväksyessään tämän julkilausuman neuvosto ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajat, Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio sitoutuvat pyrkimään EU:n humanitaarisen avun tehokkuuden parantamiseen.
100. Euroopan komissio esittää toimintasuunnitelman käytännön toimenpiteistä tämän julkilausuman täytäntöönpanemiseksi, kuullen tiiviisti muita asiaankuuluvia sidosryhmiä ja ottaen asianmukaisesti huomioon kaikkien EU:n humanitaarisen avun antamiseen osallistuvien toimijoiden tehtävät ja toimivallan.
101. EU:n edistymistä tämän humanitaarista apua koskevan konsensuksen täytäntöönpanossa olisi käsiteltävä säännöllisesti neuvostossa ja Euroopan parlamentin kanssa, ja sitä olisi tarkasteltava viisi vuotta allekirjoittamisen jälkeen.

LIITE

Humanitaarista apua koskevat periaatteet, normit ja arviointiperusteet

- Apua ja suojaa olisi annettava kansainvälisessä oikeudessa vahvistettuja ihmisarvoa, humanitaarisia arvoja ja ihmis-oikeuksia kunnioittaen. Tämä edellyttää sitä, että avun antamiseen eivät saisi vaikuttaa mitkään tietyt etunäkökohdat, olivatpa ne sitten taloudellisia, poliittisia, kulttuurisia tai uskonnollisia. Tarpeiden arvioinnin olisi oltava kaikissa tapauksissa humanitaarisen ohjelman kulmakivi. Tässä ovat kyseessä humanitaariset periaatteet, jotka ovat tasapuolisuus, puolueettomuus ja riippumattomuus poliittisista, taloudellisista tai uskonnollisista tavoitteista, mukaan lukien minkä tahansa hallituksen tai hallitusten ryhmän ulkopoliittikka (→ *OECD:n kehitysapukomitean perusteet, jotka ovat vaikutus, kattavuus ja vaikuttavuus*).
- Laadukasta hätäapua olisi annettava mahdollisimman lähellä mahdollisimman monelle apua tarvitsevalle ihmiselle mahdollisimman nopeasti, ottaen huomioon käytettävissä olevat voimavarat. Tämä edellyttää asianmukaisten ja oikea-aikaisten hätävalmiutta ja -apua koskevien toimintamahdollisuuksien kehittämistä (→ *OECD:n kehitysapukomitean perusteet, jotka ovat oikea-aikaisuus, kattavuus ja tehokkuus*).
- Avun hallinnoijien olisi oltava vastuullisia saavuttamistaan tuloksista ja vaikutuksista, ei ainoastaan siitä, miten voimavaroja hallinnoidaan. Niiden olisi oltava vastuullisia asiaankuuluvalla väestölle ja avustajaveronmaksajille. Ammatti-mainen suunnittelu, seuranta, arviointi ja tarkastus ovat välineitä vastuullisuuden ja avoimuuden saavuttamiseksi (→ *OECD:n kehitysapukomitean perusteet, jotka ovat vaikutus, kestävyys, kattavuus ja vaikuttavuus*).
- Kaikkia apua tarvitsevia henkilöitä olisi kohdeltava arvokkaina ja kyvykkäinä ihmisinä eikä avuttomina kohteina. Se, miten apua annetaan, saattaa olla yhtä tärkeää kuin annettava apu. Apua tarvitsevan väestön olisi osallistuttava elämäänsä vaikuttavien päätösten tekemiseen. Osallistuminen on sekä yleismaailmallinen oikeus että hyvä hallinto-käytäntö (→ *OECD:n kehitysapukomitean perusteet, jotka ovat asianmukaisuus ja asiaankuuluvuus*).
- Apua olisi annettava tavalla, jossa otetaan huomioon ihmisten haavoittuvuuden monitahoisuus ja moninaisuus, ja siinä olisi otettava huomioon monialaiset kysymykset kuten sukupuoli ja välittömät ja pidempiaikaiset vaikutukset ympäris-töön. Miesten tarpeet eivät ole samoja kuin naisten. Lasten oikeudet ja tarpeet eivät myöskään ole samoja kuin nuorilla tai aikuisilla. Tietyt etniset tai uskonnolliset ryhmät voivat myös edellyttää tiettyjä toimintatapoja, näkökohtia ja huomioon otettavia asioita, esimerkiksi heille tarjottavan ruoan suhteen (→ *OECD:n kehitysapukomitean perusteet, jotka ovat asianmukaisuus ja asiaankuuluvuus*).
- Vaikka välitön ihmishenkien pelastaminen ja tarpeiden täyttäminen ovat ehdottoman ensisijainen tehtävä, hätäavun tulisi muodostaa vankka perusta pidempiaikaiselle inhimilliselle kehitykselle, mukaan lukien kulttuuriin ja ympäristöön liittyvä kehitys. Pidempiaikainen suunnittelu ja koordinointi kehitysavun antajien kanssa on tarpeen sellaisten yhden-nettyjen ohjelmien aikaansaamiseksi, joissa kytketään hätäohjelmat keskipitkän aikavälin ohjelmiin, erityisesti kunnostus-, jälleenrakennus- ja kehitysohjelmiin. Tämän tavoitteena tulisi olla väestön avustaminen heidän omien perinteisten selviytymismekanismissa uudelleenluomisessa ja vahvistamisessa (→ *OECD:n kehitysapukomitean perusteet, jotka ovat vaikutus, yhdistettävyyys, yhdenmukaisuus ja kestävyys*).
- Hätävoimavaroja olisi hallinnoitava ammattimaisesti ja ottaen täysin huomioon asiaan liittyvät kustannukset. Hyvä käytäntö henkilöstön hallinnoinnissa ja tukemisessa on keskeinen hallintotoimi, jossa henkilöstön turvallisuus, hyvin-vointi, oikeudet, arvokkuus ja tehokkuus ovat ensisijaisen tärkeitä (→ *OECD:n kehitysapukomitean perusteet, jotka ovat (kustannus) tehokkuus ja vaikuttavuus*).
- Humanitaarisen avun mahdolliset tahattomat haitalliset vaikutukset (esimerkiksi konfliktin pitkittyminen) tai vaiku-tukset, jotka edistävät eriarvoisuutta avun vastaanottajien keskuudessa, olisi määritettävä ohjelmasuunnittelun alku-vaiheista alkaen, ja niitä olisi vältettävä ennakoivasti (→ *OECD:n kehitysapukomitean perusteet, jotka ovat vaikuttavuus, asianmukaisuus, asiaankuuluvuus ja vaikutus*).